

Uvodnik

Amar Imamović

Dvadeseti broj *Žive baštine* otvaramo radom Williama C. Chitticka, svjetski proslavljenog mislioca a dobro poznatog i našoj naučnoj i čitalačkoj javnosti, o osnovnim filozofskim pojmovima. Riječ je o poglavlju iz njegove knjige *The Heart of Islamic Philosophy*, čija je namjera prikazati značenje i upotrebu dijela osnovne terminologije iz islamske filozofije. Autorova nakana ovdje jest postepeno upoznati čitaoce s određenim pojmovima i navesti neke primjere njihove upotrebe u filozofskoj tradiciji. Ovaj prijevod za nas je veoma značajan jer dolazi u vrijeme kad standardiziramo filozofske pojmove koji u naš jezik ulaze kroz prijevode djela s perzijskog i arapskog jezika.

Bajram Dizdarević potpisuje rad “Odnos prema tradiciji kao odnos prema sveukupnosti bivstvujućeg” u kojem promišlja o onome što muslimansku tradiciju čini specifičnom i integrativnom ili, prema riječima autora: “Ono što je signifikantno za muslimansku tradiciju, što je boji i umnogome predisponira, jest njezina uronjenost u tevhid, Božiju jednost (wahdah), koncept toliko snažan i integrativan da sve djeliće muslimanske kulture i civilizacije saobražava i u svijetu pozicionira.” Nasuprot njoj danas stoji zapadnjačka civilizacija kao dominantna, čija je esencijalna nit dezintegrativnost.

Još jednom na stranicama *Žive baštine* zaranjamo u bezobalno more Rumijeve misli. Ovaj put nas na to putovanje vodi Sabaheta Gačanin, naučna savjetnica za perzijski jezik i književnost s Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu, radom koji otvara još jednu stranicu knjige o ljubavi kod Mevlane Dželaluddina Rumija čiji se kraj ne nazire. Ljubav je toliko dominantna u Rumijevoj misli da se s pravom za njega kaže da je sufija *mezheba ljubavi*.

Neumorni Hamza Halitović obogatio je ovaj broj još jednim vrijednim klasičnim djelom iz islamske tradicije, ovaj put iz pera Abdurrahmana Džamija, najznačajnijeg perzijskog pjesnika, učenjaka i sufije iz petnaestog stoljeća. Džami spada u odabranu grupu velikih perzijskih pjesnika ili, kako ih nazivaju, “sedam sjajnih zvijezda na nebu perzijske poezije”. U svjetlu tradicije koju je uspostavio Poslanik, s.a.v.a., Džami je priredio *Erbein*, odnosno četrdeset hadisa, koji se u njegovom odabiru odnose na islamsku etiku. Posebnost ovog djela je u tome što je Džami poslije navođenja svakog hadisa ispjevao stihove u kojima meditira o njihovom značenju, čime se ovo djelo ubraja u jedno od važnijih Džamijevih poetskih ostvarenja.

Ovaj broj zaključujemo radom Amire Trnka-Unuzović, docentice na Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu, koji govori o različitim tipovima akuzativa u arapskom jeziku, terminološkom definiranju apsolutnog objekta te o klasifikaciji koja nas uvodi u detaljniji prikaz ovog tipa objekta. Rad također donosi semantičku analizu određenih kur'anskih ajeta zasnovanu na sintaksičkom prepoznavanju ovog objekta te na značenju koje on unosi u semantiku rečenice.

Imamović Amar